இந்திரா
சௌந்தர் ராஜன்

எழுதிய

மர்மநாவல்

அதை மட்டும் சொல்லாதே!

இந்திரா
சௌந்தர்ராஜன்

இந்திரா செளந்தர்ராஜன்

1

ஜி.எம். ஹாஸ்பிடல்!

எல்.ஐ.சிக்கு போட்டியாகக் கட்டப் பட்டது போலிருந்தது.

முன்னாலே பெரிய கார்டன்.

சென்னையில் இன்று கார்டனைப் பராமரிப்பது என்பதும் பத்து புலி, பதினைந்து சிங்கங்களை வைத்து சர்க்கஸ் நடத்துவதும் ஒன்று.

டாக்டர் அஸ்வகோஷிடம் கேட்டால் சர்க்கஸ் நடத்துவதுகூட சுலபம் என்பார்.

அந்த கார்டனும் பிரமாதமாகத்தான் இருந்தது.

வெகு அபூர்வமாகிவிட்ட மகிழ மரம், மனோ ரஞ்சிதம், தாழம்பூ இவையெல்லாம் அந்த கார்டனில் ஏராளமாக மலர்ந்து கிடந்தன.

அதற்கு பலத்த பாதுகாப்பு வேறு!

ஒரு சப்பை மூக்கு நேபாளி ஒருவன் மிலிட்டரி உடுப்பில் கார்டன் முகப்பில் ஒரு ஷெட் போட்டுக் கொண்டு உட்கார்ந்திருந்தான்.

ஹாஸ்பிடலுக்கு வரும் பேஷண்டுகளில் யாராவது கார்டனுக்குள் நுழைந்தால் பின்னாலேயே போவான்.

கண்ணால் எவ்வளவு வேண்டுமானாலும் ரசிக்கலாம். தப்பித்தவறி பூக்களின் மேல் கையைக் கொண்டு சென்றால் தொலைந்தது. அவனிடம் ஒரு மொழு மொழுப்பான மூன்று முழு நீள தடி ஒன்று உள்ளது. அது அவனது மூடைப் பொறுத்து விளையாடும்.

டாக்டர் அஸ்வகோஷ் புதிது புத்தாக மரக்கன்று களும் செடிகளும் வாங்கி வருவார்.

அதுவும் தன் காரில் தனக்குப்ஃபக்கத்தில் அவைகளை வைத்து எடுத்து வருவார்.

ஹாஸ்பிடலுக்குள் நுழையும்முன் அந்த நேபாளியை ஒரு பார்வைதான் பார்ப்பான். ஓடிவந்து மரக்கன்றுகளை எடுத்துக் கொண்டு போவான்.

டாக்டரின் சியாலோ நல்ல அழகான கார். ஆப்பிள் நிறத்தில் அசத்தலாக இருக்கும். உள்ளே சீட்டுகளை புலித்தோலால் வேய்ந்தவர் அனேகமாக டாக்டர் ஒருவராகத்தான் இருப்பார்

அசல் புலித்தோல்!

அதன் கீழே உலகின் முதல் தரமான

ஸ்பாஞ்ச். அதன்மேல் உட்கார்ந்தால் உட்காருவது ஒன்றுதான் உலகிலேயே சுகமான விஷயம் என்கிற மாதிரி தோன்றும்.

அந்தப் புலித்தோல் ஆசனம் மேலெல்லாம் மரக் கன்றுகளின் மண் துகள்கள் விழுந்து கிடக்கும். டாக்டர் அதை வெகு அழகாக ஊதித் தள்ளிவிடுவார்.

சீட்டு அழுக்காகிறதே என்று கவலையே படமாட்டார்.

“எதுக்கு டாக்டர் இப்படி தோட்டம், செடி, மரம், கன்று, நாத்துன்னு இப்படி உசுரை விட்றீங்க. இதால உங்களுக்கு என்ன பிரயோஜனம்?” என்று யாராவது கேட்டால் ஒரு சின்னச் சிரிப்பு சிரிப்பார்.

“தோட்டம் மாதிரி ஒரு அழகான விஷயம் உலகத்துல உண்டா? மொழியைக் கொண்டு சிந்தித்து எதையாவது எழுதினாத்தான் கவிதையா? மண்ணையும் விதைகளையும்கொண்டு கூட ஒரு மனுஷன் கவிதை எழுதலாமே...?

இந்தத் தோட்டம் என்னோட கவிதை!” என்பார்.

இதனால் டாக்டருக்கு ‘இயற்கை விரும்பி’ என்கிற ஒரு பட்டப் பெயரும் உண்டு.

அதற்கு ஏற்ப பருத்தி ஆடைதான் அவரது பேவரைட்.

உலகில் அடிக்கடி வேட்டி ஜிப்பாவோடு தென்படும் ஒரு சர்ஜனை எங்கும் பார்க்கவே முடியாது. ஜி.எம். ஹாஸ்பிடல் சென்றால் டாக்டர் அஸ்வகோஷின் மாப்பிள்ளை வடிவில் பார்ககலாம். இந்த மாப்பிள்ளையும்

மிக வித்தியாசமானவன். பெயரில்கூட வித்தியாசப் பட வேண்டும் என்கிற மாதிரி வங்காள டாக்டரான மாமனார் அஸ்வகோஷின் பெயரையே தனது பெயராகவும் வைத்துக் கொண்டவன்!

எம்.பி.பி.எஸ். படிக்கும்போது இவன் பெயர் பெரியசாமி தான்! ஸ்காலர்ஷிப்பில் படித்த படிப்பு அது. ஒரே பேண்ட், ஒரே சட்டை என்று இருந்ததை உடுத்திக் கொண்டு மருத்துவக் கல்லூரிக்குச் செல்ல வேண்டிய அளவுக்கு கழுத்தைப் பிடிக்கும் வறுமை... அப்போது கை கொடுத்தவர்தான் கொல்கத் தாக்காரரான அஸ்வகோஸ!

“பெரியசாமி டோன்ட் ஒர்ரி... நீ படி நான் பார்த்துக்கறேன்” - என்றவர் முதல் காரியமாக பெரியசாமியை அள்ளிப் போட்டுக் கொண்டு கோயம்புத்தூரின் ஒரு பெரிய துணிக்கடைக் குத்தான் சென்றார். ஒரு மூவாயிரம் ரூபாய்க்கு துணிமணிகளை வாங்கிக் கொடுத்து திக்குமுக் காட வைத்துவிட்டார்.

நல்ல இருட்டுக்கு நடுவே சின்ன மின்மினிப் பூச்சி பறந்தாலே அது பரவசத்தைக் கொடுக்கும் என்பார்கள். இங்கே பெரிய சாமிக்கோ சூரியனே உதித்ததுபோல இருந்தது. அதன்பின் அஸ்வகோஷ் செய்த பல உதவிகள் பெரியசாமியை அவருக்கான நன்றியில் போட்டு புதைத்துவிட்டன. இந்த அஸ்வ கோஷிற்கு தன்மேல் மட்டும் எதனால் இத்தனை அன்பு என்றும் அன்று பெரியசாமி கேட்டுக் கொள்ளத் தவறவில்லை.

அதற்கு பதிலும் ஒரு நாள் கிடைத்தது.

2

பெரியாசமிக்கும் செடி கொடிகள் என்றால் மிகவும் பிரியம். சாக்கடை ஓரமாக எப்படியோ ஒரு மல்லிகைக் கொடி வேர் பிடித்து வளர ஆரம்பித்திருந்தது. அந்த வழியாக தினம் நடந்து செல்லும் போதெல்லாம் அது பெரியசாமியின் கவனத்தை உறுத்திக் கொண்டே இருந்தது. ஒரு நாள் அந்தச் செடியை அப்படியே பிடுங்கி அதன் வேர்கள் சிணுங்குவதற்குள் வேகமாக எடுத்துச் சென்று போகும் வழியில் உள்ள ஒரு வங்களாக் காரரின் மதிலுக்கு முன்னால் நட்டுவிட்டுப் போனதும், பிறகு அது மெல்ல வளர்ந்து பூத்துக் குலுங்கத் தொடங்கியதும் ஒரு தனிக்கதை.

அந்த பங்களாக்காரர்தான் டாக்டர் அஸ்வகோஷ்! ஜன்னல் வழியாக பெரியசாமி அந்தச் செடிமேல் காட்டிய பரிவை ரசித்துக் கொண்டே இருந்தார். ‘இவன் சாதாரண மானவன் அல்ல... இவனுக்குள் ஒரு தேவன் இருக்கிறான்’ என்று டாக்டர் அஸ்வகோஷ் கண்டு கொண்டதும் அன்றுதான்... அவனை வசப்படுத்த அவரும் சில வேலைகளைச் செய்தார். பாதுகாப்பின்றி இருந்த அந்த மல்லிகைக் கொடிக்கு ஒரு பாதுகாப்பு வேலி போட்டார். வேலியைப் பார்த்த பெரிய சாமிக்கு ஒரே மகிழ்ச்சி. ஏதோ தான் வாழ ஒரு

பங்களா கிடைத்துவிட்டது போல மகிழ்ந்து போனான். அப்படியே பங்களாவை ஒரு பார்வை பார்த்தான். டாக்டர் அஸ்வகோஷும் பார்த்துக் கொண்டுதான் இருந்தார். அவன் பார்க்கவும் பால்கனியில் வெளிப் பட்டார். கைதட்டி உள்ளே வரும்படி அழைத்தார்.

பெரியசாமியும் நெருங்கினான்.

"வாட்ஸ் யுவர் நேம்?"

"பெரியசாமி..."

"தட் மீன்ஸ்...?"

"பிக் காட்..."

அவர் சிரித்தார்.

"நிஜமாலுமே நீ பெரியசாமிதான்" என்று தட்டிக் கொடுத்தார். அதன் பின் உட்காரச் சொன்னார். பெரியசாமி போலித்தனமாய் இருக்கட்டும்... நிக்கறேன் என்றெல்லாம் கூறாமல், மிடில் கிளாசின் எந்த கூச்ச சுபாவங்களும் இன்றி அவர் எதிரில் சோபாவில் கால் மேல் கால் போட்டுக் கொண்டு அமர்ந்து கொண்டு அவரைப் பார்த்தான். ஒரு மனிதனின் குணச் சித்திரத்தை அவனது நடத்தைகளை வைத்தும் அறியலாம்.

பெரியசாமியிடம் அது பளிச்சென்று வெளிப் பட்டது. மனதளவில் அவன் ஒரு மகாராஜாவாக தன்னை பாவித்துக் கொண்டிருக்கிறான் என்பது துல்லியமாக விளங்கியது. ரசித்தபடியே அவனைப் பற்றி விசாரிக்க ஆரம்பித்தார்.

"படிக்கிறீயா?"

"ஆமாம் சார்... நான் ஒரு மெடிக்கல் காலேஜ் ஸ்டூடண்ட்."

வேட்டி சட்டையில் அப்படிச் சொல்லி அவன் அவருககு அதிர்ச்சியளித்தான். அவரிடம் புருவம் வளைந்து ஆச்சரியம் புரண்டது.

"நம்ப முடியவில்லையா?"

"யெஸ்..."

"ஸ்காலர்ஷிப்ல படிக்கறேன். ஆச்சுவலா நான் ஒரு அனாதை. இந்தப் பகுதியில இருக்கற அனாதை விடுதியில இருக்கேன். நான் பிறந்த பத்தாவது நாளே அந்த விடுதி தொட்டிலுக்கு வந்துட்டதா அந்த விடுதியோட காப்பாளர் சொல்வார்!"

சுருக்கமாக அவன் கூறிய அவனது பயோடாட்டா அவரைப் பிசைந்து விட்டது. நெடுநேரம் பேச்சு வர வில்லை. பிறகு செருமிக் கொண்டு ஆரம்பித்தார்.

"செடி கொடின்னா ரொம்ப இஷ்டமா?"

"அப்படியெல்லாம் ஒண்ணுமில்லை. எனக்கு என்னையே பிடிக்காதப்போ என்னால எதை பெருசா நேசிக்க முடியும்?"

அவன் பதில் அவருக்கு அதிர்ச்சியளித்தது.

"அப்ப அந்த மல்லிகைச் செடி?"

"அதுவா?"

"அதேதான்... அதை நீதானே மதில் சுவர் ஓரம் நட்டே?"

"நான்தான்... அந்த செடி ஒரு அழகான கற்பனை சார்..."

"என்ன சொல்றே பெரியசாமி...?"

"அது சாக்கடை ஓரமா இருந்தது. அதாவது உரிய முறையில் பாதுகாக்க யாருமே இலலை. கிட்டத்தட்ட என்னை மாதிரியே..."

அவன் சற்று இடைவெளி விட்டான். அஸ்வகோஷ் டாக்டர் முகத்தில் அடுத்து அவன் என்ன சொல்லப் போகிறானோ என்கிற எதிர்பார்ப்பு.

"அந்த செடியை ஒரு கட்டத்துல அதுதான் நான்னு நினைச்சுகிட்டேன். சும்மா ஒரு பாவனைதான்! புடுங்கிக் கொண்டு வந்து உங்க பங்களா மதில் சுவர் கிட்ட நட்டேன். அது தப்பிச்சு வளர்ந்து பூத்துக் குலுங்கினா என் வாழ்க்கையும் பூத்துக் குலுங்கும். இல்லேன்னா நானும் உருப்பட மாட்டேன்னு எனக்கு நானே சொல்லிகிட்டு செய்ததுதான் அது..."

டாக்டர் அஸ்வகோஷ் முற்றிலும் எதிர்பாராத பதில் அது. அஸ்வகோஷ் ஒரு பெரிய மனோதத்துவ நிபுணர். ஒருவர் முகத்தைப் பார்த்தே அவர்கள் மனதில் இருப்பதை அப்படியே சொல்லக் கூடியவர். ஆனால் பெரியாசமியோ அவரை திணற அடித்துவிட்டான். அவர் துளிகூட அனுமானிக்காத நிலையில் இருந்தது அவன் பதில்.

அவர் வரையில் அவனிடம் அவர் தோற்றுவிட்டதாகக் கூடத் தோன்றியது.

"ஓ.கே... இப்ப அந்த செடி பூத்துக் குலுங்குது. உன் வாழ்வும் அந்த மாதிரி ஆயிடும்னு நம்பறியா?"

"நிச்சயமா..."

"ஒருவேளை ஆகலைன்னா..."

"ஆகியே தீரும். இந்த மல்லிகைக் கொடியே தப்பிச்சிடிச்சு. எனக்கென்ன?" - அவனிடம் தன்னம்பிக்கை பீறிட்டது.

இடையில் காபி வந்தது.

குடிக்க மறுத்தவன் "மன்னிக்கணும் காபி, டீ சாப்பிடறதில்லை. என்னோட கார்டியன் ஒரு காந்திய வாதி. அப்படியே வளர்த்விட்டார்" என்று அடுத்த அதிர்வை அளித்தான்.

"அடிக்கடி வந்து போப்பா" என்றார்.

"முடிஞ்சப்போ வர்றேன்..." என்று சொல்லிவிட்டு கிளம்பினான். அதன் பின் சிறு சிறு உதவிகள். தன்மானத் தோடு வாங்க மறுத்த போதெல்லாம் "கடனாகத்தான் செய்யறேன்... நீ பெரிய டாக்டராகி சம்பாதிச்சு திருப்பிக் கொடுத்துடு..." என்பார். அதில் அவனுக்கும் ஒப்புதல்.

ஒருவழியாக எம்.பி.பி.எஸ். படிப்பும் முடிந்தது. அவன் உழைப்பு, டாக்டர் அஸ்வகோஷின் உதவி இரண்டும் வீண் போகவில்லை. முதுல் மார்க்கில் டிஸ்டிங்ஷனில் தேறினான். அப்பல்லோ மாதிரி பெரிய மருத்துவமனைகள் அவனை அரவணைக்கத் தயாராயின. "இனிமே நீங்க எனக்கு எதுவும் செய்யக் கூடாது... டாக்டராயிட்டேன். இனி நான்தான் உங்களுக்கு செய்யணும். அதுல முதல் விஷயம் நானே நீங்களா மாற்றதுதான்..." என்று பெரியசாமி என்கிற பெயரையே மாற்றி அஸ்வகோஷ் என்று வைத்துக் கொண்டான்.

அதை கெசட்டில் பதிவு செய்து பேப்பரில் விளம்பரமும் செய்தான். அசல் அஸ்வகோஷ் ஆனந்தக் கண்ணீர் விட்டார். அதன்பின் முதல் மாத சம்பளத்தை அவரிடம்தான் கொடுத் தான். பிறகு ஒரு டைரியில் அவரிடம் பெற்ற உதவிகளை எழுதி வைத்திருந்ததைக் காட்டி இனி அதை அடைக்கும் படலம் என்றான்.

அவரோ மறுத்துவிட்டார்.

தயவுசெய்து அன்பான உதவிகளுக்கு விலை வைக்காதே" என்று கெஞ்சினார்.

"இல்லை... இது என் சுயமரியாதை சம்பந்தப்பட்டது. கடனாக வாங்கியதை அடைத்துத்தான் தீருவேன்" என்றான்.

"எல்லாம் சரி... வாங்கிய காசு பணத்தை எல்லாம் திருப்பிக் கொடுத்துவிடுவாய்... நான் உன் மேல் வைத்துச் செலுத்திய அன்பை எப்படித் திருப்பிச் செலுத்துவாய்...?" - அவர் அவனை மடக்கிக் காட்டினார்.

"காலம் முழுவதும் உங்களிடம் அன்புள்ளவனாக இருப்பேன்... போதாதா?" அவனும் திருப்பிக் கேட்டான்.

"போதாது"-அவர் தலை மறுப்பாக ஆடியது.

"போதாதா... அன்புக்கு பதிலன்புதானே சரி?"

"உண்மைதான்... ஆனா எனக்கு அத போதாதுன்னு தோணுது."

"அதுக்கு நான் என்ன பண்ண முடியும்? எனக்குத் தெரிஞ்ச விதத்தை சொல்லிட்டேன்" என்றான். அப்பொழுதுதான் அவர் ஒரு

உண்மையைச் சொல்ல வாயைத் திறந்தார்.

"பெரியசாமி... உனக்கு நான் ஒரு அதிர்ச்சி தரப் போறேன்... பாக்கறியா?" என்று கேட்டவர் அவனை அந்த பங்களாவின் மாடிப்பக்கம் அழைத்துச் சென்றார். அதுவே ஒரு தனி உலகமாக இருந்தது. பெரிய ட்ராயிங் ரூம். அதில் திரும்பின பக்கமெல்லாம் வண்ண வண்ண ஓவியங்கள். எல்லாமே மிரட்டலான உலகத் தரத்தில் இருந்தது.

"சார்... பியூட்டிபுல்... எங்க வாங்கினது?" என்று கேட்டான். பதிலுக்கு இன்னொரு அறைப்பக்கம் கூட்டிச் சென்றார். அங்கே ஒரு பெண் சக்கர நாற்காலியில் அமர்ந்து கொண்டு படங்களை வரைந்து கொண்டிருந்தாள்.

"டாக்டர் சார்... இவங்களா இந்தப் படங்களை வரைஞ்சது?"

"ஆமாம் பெரியசாமி... இவ வேற யாருமில்ல - என் டாட்டர்... பேர் ஷர்மிளா!"

அவரது அறிமுகம் அவனை திக்குமுக் காட வைத்து விட்டது. அடுத்து அவளும் அவனைப் பார்த்து இணைக்கமாகச் சிரித்து "ஹலோ மிஸ்டர் பெரியசாமி... அப்பா உங்களைப் பத்தி நிறையச் சொல்லியிருக் கார்..." என்று தன் தளிர்க்கரங்களை அவனை நோக்கி நீட்டினாள்.

பெரியசாமியிடம் திக்குமுக்காடல்.

"டாக்டர் நீங்க இவங்களைப் பத்தி சொல்லவே இல்லையே..."

"நேரம் வர வேண்டாமா?"

"நோ டாக்டர்... எனக்கு எவ்வளவு

அதிர்ச்சியா இருக்கு தெரியுமா?"

"எதனால... அவரால் இப்படி இருக்கோங்கற அதிர்ச்சியா... இல்ல நான் இவ்வளவு நாள் மூடி மறைச்ச அதிர்ச்சியா!"

"இரண்டும்தான் டாக்டர்... ஓ! எவ்வளவு அழகா வரையறாங்க. இவங்களுக்கு இப்படி ஒரு குறையா?"

அவளது காலைப் பார்த்துப் பார்த்து மாய்ந்து போனான்.

"பெரியசாமி... தயவுசெய்து அவளுடைய ஊனத்துக்காகப் பரிதாபப்படாதே. அது அவளுக்குக் கொஞ்சம் கூடப் பிடிக்காது..." என்று அவனது உணர்வுகளுக்கு ஒரு சின்ன தடையும் போட்டார்.

ஆனாலும் அவனால் அவளுக்காக பரிதாபப்படாமல் இருக்க முடியவில்லை... நெடுநேரம்வரை அவனிடம் அதன்பின் பேச்சுமில்லை. மெல்ல வெளியே வந்தான். அவர் அவனைப் பார்த்த பார்வையில் ஏராளமான உட்பொருள். அவனுக்குப் புரிநதுவிட்டது.

"டாக்டர் ஷர்மிளாவுக்கு கல்யாணம் ஆயிடுச்சா?"

"இல்ல... ஏன் கேக்கறே?"

"சும்மாதான்... அவ வயசு எவ்வளவு இருக்கும்?"

"இருபத்தி நாலு..."

"பண்ணிடலாமே..."

"பண்ணலாம்தான். ஆனா நல்ல மாப்பிள்ளை கிடைக்கணுமே."

"நொண்டிங்கறதால மறுக்கறாங்களா...?"

"இல்ல... நொண்டிங்கறதால விலை கூட கேக்கறாங்க..."

"யூ மீன் வரதட்சணை...?"

"இது வரதட்சணை இல்ல-காம்பன்சேஷன்."

"உங்களுக்கு அதுல இஷ்டமில்லையா?"

"என்னை விலைக்கு வாங்கறவன் மட்டும் வேண்டவே வேண்டாம்கறா ஷர்மிளா. நான் ஐம்பது லட்சம் வரை கொடுக்கத் தயாராயிட்டேன்னா பார்த்துக்கேயேன்..."

"அவங்க சொல்றதும் சரிதான். விலைக்கு வாங்கற வங்க கிட்ட உண்மை இருக்காது. பணம் போய்ட்டா அன்பும் போயிடும்."

"அதுக்காக இப்படியே வெச்சுக்கிட்டிருக்க முடியுமா? பெண்ணாச்சே. இவ கவலையிலேயே இவ அம்மா போய்ட்டா. நானும் போயிட்டா யார் இருக்கா?"

"நான் இருக்கேன் டாக்டர்..."

எப்படித்தான் அவ்வளவு வேகமாக பெரியசாமியால் கூற முடிநத்தோ தெரியவில்லை. ஒருவினாடி டாக்டர் அஸ்வகோஷ் திணறிவிட்டார். நெடுநேரம் வரை பனித்துவிட்ட கண்களோடு அவனையே பார்த்துக் கொண்டு நின்றார்.

என்ன டாக்டர்... ஒரு அனாதைக்கு எப்படிப் பெண் கொடுக்கறதுன்னு யோசிக்கிறீங்களா..."

அவன் கேள்வி சுரீர் என்று தைத்தது.

"பெரியசாமி... தயவுசெய்து அப்படி மட்டும் சொல்லாதே. நான் போய்ட்டா என் பொண்ணும் ஒரு அனாதைதானே?" என்றவர்

இழுத்து மார்போடு அணைத்துக் கொண்டார்.

"எதுக்கும் ஷர்மிளாகிட்ட ஒரு வார்த்தை கேட்டுடலாம் டாக்டர்..." - அணைப்பில் இருந்து விலகியபடி அவன் சொன்னதிலும் நிறைய பொருள்.

"நிச்சயமா அவகிட்ட சம்மதம் கேட்கத் தேவை இல்லை. நீ சம்மதிச்சுட்டேன்னு சொன்னா போதும்."

"என்ன சொல்றீங்க டாக்டர்."

"அவகிட்ட நான் முந்தியே உன்னைக் கல்யாணம் பண்ணிக்க இஷ்டமான்னு கேட்டு வெச்சிருந்தேன். ஆனா இந்த டாபிக்கை நான் உன்கிட்ட ஓபன் பண்ண விரும்பலை. காரணம்? அதன்பிறகு நான் செய்த உதவிகள்னால் உன்னை எனக்கு மாப்பிள்ளை ஆக்கிக்கத் தான்னு கொச்சைப் படுத்தப்படும். அதனால் தான்..."

அந்த பதிலால் அவர் மிக உயரே சென்றார். அவனும் அப்படியே அவர் காலில் விழுந்து விட்டான்.

அதன்பிறகு ஒரு சுபயோக சுபதினத்தில் இருவருக்கும் திருமணம் நடந்தது என்று கூறத்தான் வேண்டுமா என்ன?

திருமணமாகி கிட்டத்தட்ட ஒரு வருடம் முடியப் போகிறது... டாக்டர் அஸ்வகோஷும் ஒரு பெரிய மருத்தவமனையைக் கட்டி அதற்கு பெரியசாமியாகிய மருமகன் அஸ்வகோஷையே சீப் டாக்டராகவும் போட்டுவிட்டார். எல்லாமே ஓஹோ என்று நடந்தபடி இருக்கிறது. அந்த ஆஸ்பத்திரியில் ஒன்றுக்கு ரெண்டு அஸ்வகோஷ்கள் இருப்பதால்

ஒரிஜனல் அஸ்வகோஷை பெரிய டாக்டர் என்றும், பெரியசாமியை சின்ன டாக்டர் என்றும் சௌகர்யமாகக் கூப்பிட ஆரம்பித்து விட்டனர்.

ஒரு மல்லிகைச் செடியால் தனக்கு ஒரு பெரிய வாழ்க்கை கிட்டியதால் பெரியசாமியும் அதன்பின் எல்லாத் தாவரங்களையும் காதலிக்கத் தொடங்கி விட்டான்.

உண்மையான பசுமைப் பாசம் அவனுக்குள் துளிர்க்க ஆரம்பித்துவிட்டது. ஒரு அனாதைப் பயலுக்கு வந்த வாழ்க்கையைப் பார்த்தாயா? என்று கேட்பவர்களும் இருக்கத்தான் செய்கின்றனர்.

காய்த்த மரம்தானே கல்லடி படும்?

ஆனால் யாரோ சொன்னார்கள்...

"இந்தப் பெரியசாமி பெரிய எமகாதகன்!" என்று.

அது பொறாமையில் சொல்லப்பட்டதா இல்லை உண்மையா என்பதுபோகப் போகத் தெரியுமோ?

இரவு நேரம்!

ஆஸ்பத்திரியின் மெயின்கேட் மூடப்பட்டு 'பார்வையாளர்களுக்கு அனுமதி இல்லை' எனும் போர்டையும் அந்த நேபாளத்து கூர்கா

எடுத்து மாட்டப்போன சமயம்... ஒரு போலீஸ் ஜீப் சீற்றலோடு வந்து தேங்கி நின்றது.

ஜீப்பில் இருந்து இறங்கினார் இன்ஸ்பெக்டர் ஜீவா. அவர் பார்த்த பார்வையே அந்த கூர்க்காவை கதவைத் திறந்து வைத்து விட்டது. அவரும் சுற்றிச் சுற்றிப் பார்த்த படி உள்ளே சென்றார்.

உள்ளே ரிஸப்ஷனைக் கடந்ததுமே தெரிந்தது பெரியசாமியின் அறை. அதனுள்ளே நுழைந்தவர் ஒரு பத்து நிமிடம் கழித்து சற்று சோகமாக வெளியில் வந்தார்.

வராண்டாவில் கிடந்த மரபெஞ்ச் ஒன்றில் போய் அமர்ந்தார். அடிக்கடி கைக்டிகாரத்தை வேறு பார்த்துக் கொள்ள ஆரம்பித்தார்.

சரியாக ஒரு மணிநேரம் சென்ற நிலையில் எதிரே நீண்டு கிடக்கும் காரிடாரில் டக் டக் என்று ஷூ கால்கள் சப்திக்க பெரிய டாக்டர் அஸ்வகோஷ் வரும் சப்தம்.

விருட்டென்று நிமிர்ந்தார். அஸ்வகோஷும் நெருங்கினார்.

"குட்மார்னிங் டாக்டர்..."

"வெரி குட்மார்னிங் இன்ஸ்பெக்டர் ஜீவா. எங்க இவ்வளவு தூரம்? அதுவும் இந்த நேரத்துல...?"

"உங்களைப் பார்க்கத்தான்..."

"என்னைப் பார்க்கவா...! வந்து ரொம்ப நேரம் ஆச்சோ..."

"எக்ஸாக்ட்டா சொல்லணும்னா எழுபது நிமிஷம் ஆகுது டாக்டர்."

"ஓ அயாம் சாரி. ஒரு முக்கியமா

ஆபரேஷன் அதான்- நீங்க என் சன் இன்லாவைப் பார்த்திருக்கலாமே... எனி பிராப்ளம்?"

"பிராப்ளமே இப்ப அவர்தானே?" இன்ஸ்பெக்டரின் பதில் டாக்டர் அஸ்வகோஷின் மண்டையில் சொடேர் என்று ஒரு அடி அடித்தது. அதன் நிமித்தம் கலக்கமான ஒரு பார்வை.

பின் அறை நோக்கி நடந்தார். இன்ஸ்பெக்டர் ஜீவாவும் பின் தொடர்ந்தார்.

அறையின் உள்கூடு மிகப் பிரமாதமாக இருந்தது. சந்தன வண்ணப் பெயிண்ட் பூச்சு. கண்ணைப் பற்றிக்காத இதமான ஹாலோஜென் வெளிச்சம்.

தன் சீட்டில் அமர்ந்தவர் ஜீவாவையும் அமரச் சொன்னார்.

"என்ன விஷயம் சொல்லுங்க." என்று ஒரு ஓபனிங் கையும் கொடுத்தார்.

ஜீவாவிடமும் ஒரு செருமல்... ஆனால் அவரிடம் பேச்சு வெளிப்பட மறுப்பது போல ஒரு தயக்கம்.

"கமான் மிஸ்டர் ஜீவா... இப்படி அமைதியா இருந்தா எப்படி?"

"எப்படி ஆரம்பிக்கிறதுன்னே தெரியல டாக்டர். அதான்..."

"என்ன விளையாட்றீங்களா... எனக்கு நிறைய வேலை இருக்கு ஜீவா..."

"அஃப்கோர்ஸ்... நானும் ஆட்டையடிக்கவோ ஈவன் எனக்கு உடம்பு சரியில்லேன்னு உங்களைப் பார்க்கவோ வரலை டாக்டர்..."

"அப்ப விஷயத்துக்கு வாங்க..."

"நிறைய பைபாஸ் சர்ஜரி பண்றவர் நீங்க ஆனா உங்களுக்கே நான் சொல்றத கேட்டா ரொம்ப அதிர்ச்சயாகி நீங்க மயங்கிக்கூட விழ நேரலாம்..."

"போதும் பீடிகை... விஷயத்துக்கு வாங்க... என் மருமகன் டாக்டர் பெரியசாமிதான் பிரச்சினைங்கற மாதிரி ஆரம்பிச்சீங்க..."

"ஆமாம்... அவர்தான் பிரச்சினை... நம்பமுடியாத அளவு உங்களை பாதிக்கப்போற பிரச்சினை... அதே சமயம் நான் சொல்லப்போறதை நீங்க ரொம்ப சீக்ரெட்டாவும் வெச்சுக்கணும்."

"முதல்ல சொல்லுங்க..."

"அதுக்கு முந்தி ஒரு முக்கியமான சம்பவம் ஒண்ணை உங்களுக்கு நான் ஞாபகப்படுத்த விரும்பறேன்..."

"என்ன...?"

"தீவிரவாதி சுகாதியாவை உங்களுக்கு ஞாபகம் இருக்கா?"

"ஏன் இல்லாம... குண்டடிபட்டு நேரா இங்க என்கிட்டதானே வந்தான்! ஆபரேஷன் கூட பண்ணாம நான்தானே உங்ககிட்ட பிடிச்சுக் கொடுத்தேன்."

"அப்படி நீங்க அன்னிக்கு நடந்துக் கிட்டதுதான் இப்ப பிரச்சினையே..."

டாக்டர் அஸ்வகோஷ் நிமிர்ந்து அமர்ந்தார். பாக்கெட்டில் கிடந்த கண்ணா டியையும் எடுத்து அணிந்து கொண்டார்.

"அப்படி நீங்க எங்ககிட்ட பிடிச்சுக்

கொடுத்த கொஞ்ச நேரத்துலையே அவன் இறந்துட்டான். அவனுக்கு நீங்க டயத்துக்கு ட்ரீட்மெண்ட் கொடுத்திருந்தா அவன் பிழைச்சிருப்பான்னு அவனோட சகாக்கள் நினைக்கறாங்க..."

"அது உண்மைதான்... அதேசமயம் ஒரு தீவிரவாதிக்கு ட்ரீட்மெண்ட் கொடுத்தேன்னு உங்க டிபார்ட்மெண்ட்டுல என்னைப் பிடிச்சு என்ன போடும்...?"

"வாஸ்தவம்தான். சட்டப்படி நீங்க செஞ்சதுதான் சரியான செயல். ஆனால் நீங்க அப்படி செய்ததுனால சுகாதியா குரூப் உங்க குடும்பத்தையே நிர்மூலமாக்க சபதம் எடுத்திருக்காங்கன்னு எங்க டிபார்ட்மென்ட்டுக்குத் தகவல் வந்திருக்கு..."

"ஸோ... அதுக்கும் என் மாப்பிள்ளைக்கும் என்ன சம்பந்தம்?"

"கொஞ்சம் மனசை திடப்படுத்திக்குங்க. அவர் யாரோ அல்ல..."

"என்ன சொல்றீங்க நீங்க..."

"அவர் சுகாதியா குரூப்... மெடிக்கல் காலேஜ் ஸ்டூடண்டான அவர், சுகாதியாவோட தீவிரவாத இயக்கத்தைச் சேர்ந்தவர். இயக்கத்துக்காக மனித வெடி குண்டாகக்கூட செயல்படத் தயங்காதவர்..."

இன்ஸ்பெக்டர் ஜீவாவின் பதிலைக் கேட்டு ஒரு அசட்டு சிரிப்புதான் சிரித்தார் டாக்டர் அஸ்வகோஷ்.

"நம்ப முடியலையா?"

"இன்னா... என் மாப்பிள்ளையை எனக்கு

நல்லா தெரியும் மிஸ்டர் ஜீவா. அவரை நா சந்திச்சு பேசின விதமே ரொம்ப பெக்கூலிய உலகத்துல யாருக்கும் அப்படி ஒரு விசித்தி அனுபவம் ஏற்பட்டிருக்காது. அவர் ஒ சொக்கத் தங்கம். எனக்கு அவரை அணு அணுவாத் தெரியும்…"

"தெரியும்… நீங்க இப்படித்தா சொல்வீங்கன்னு எனக்கு நல்லாத் தெரியும்…"

"நான் உள்ளதைச் சொல்றேன். உ சந்தேகத்துக்கு என் மாப்பிள்ளைதான கிடைச்சார்…?"

"ப்ளீர் டாக்டர்… கொஞ்சம் எப்படின்னு கேளுங்களேன்…"

"மண்ணாங்கட்டி…. எதுக்குய்யா நா கேக்கணும்? என் மாப்பிள்ளை ஒரு சொக்க தங்கம். நான் இப்பதான் என் வாழ்க்கை கொஞ்சம் சந்தோஷத் தோட இருக்கேன் அது உங்களுக்குப் பிடிக்கலையா?"

"அந்த சந்தோஷம் பெரிய சோகமாகிட கூடாதுன்னுதான் நானும் இப்ப உங்களைப் பார்க்க வந்திருக்கேன்."

"சரி… இப்ப கேக்கறேன். எதை வெச்சு எ மாப்பிள்ளையை சந்தேகப்படறீங்க…"

"எங்களுக்கு வந்த ஒரு உறுதியா தகவலால…! அவர் நோக்கமே உங்களை கொன்னுட்டு இந்த ஹாஸ்பிடலை தன்வசப் படுத்திக்கிறதுதான். அதன்பிறகு தீவிரவாதிகள் தங்கவும், அவங்களுக்கு மெடிக்கல் எய் கொடுக்கவும் இந்த ஹாஸ்பிடலை முழுசா பயன்படுத்திக்கணும்கறதுதான் இந்த இயக்க தோட டார்கெட்….."

"நோ… இது நூறு சதம் பொய்… அவர் இங்கு என்கூட, இருக்கவேமாட்டேன்னார். எதாவது ஒரு கிராமத்துக்குப் போய் அங்க டிஸ்பென்சரி போட்றது தான் அவர் நோக்கம்…"

"அவ்வளவும் நடிப்பு… உங்களை நம்பவைக்க அவர் செய்த தந்திரம்…"

"நடிப்பு… தந்திரமா?"

"ஆமாம்… தயவுசெய்து நான் சொல்வதைக் கேளுங்க. அவரைக் கொஞ்சம் கண்காணிச்சுப் பாருங்க. உண்மை தெரியும்."

"என்னால இதை ஒரு பர்சன்ட்கூட நம்ப முடியலை இன்ஸ்பெக்டர் ஜீவா…"

"நம்புங்க… நம்பித்தான் ஆகணும் நீங்க… காலம் இப்ப அப்படி இருக்கு."

"என்ன ஜீவா… ஒரு பெரிய குண்டை நீங்க போட்டுட்டு காலம் அது இதுங்கறீங்க…"

"காலம்தான் என் மூலமா குண்டு போட்டுருக்கு டாக்டர். முழிச்சுக்குங்க…"

"சரி… ஒருவேளை நீங்க சொல்றது பொய்யா இருந்தா…?"

"பொய்யா இருக்கல்லாம் வாய்ப்பே இல்லை டாக்டர். கிட்டத்தட்ட ஒரு மாசமா எல்லா கோணங்கள்ளையும் பார்த்துட்டு என் டீச்சர்கிட்ட கன்சல்ட் பண்ணிட்டு, பிறகுதான் வந்திருக்கேன்…"

"எதுக்கும் எனக்கும் கொஞ்சம் டயம் கொடுங்க. அவர் நீங்க சொல்ற சந்தேக வட்டத்துல வர்றாரான்னு பாக்கறேன்…"

"அதைச் செய்யுங்க… அப்பதான் உண்மை

புரியும்..."

"திருப்பிக் கேக்றேன். உங்க அனுமான
பொய்யாக ஒரு சந்தர்ப்பம்கூட இல்லையா

"உங்களுக்காகச் சொல்றேன்... ஒரு பத்
சதவிகிதம் கொஞ்சம் சந்தேகமும் இருக்கு–"

"எப்படி... எப்படி?" படுவேகமா
நிமிர்ந்தார் டாக்டர் அஸ்வகோஷ்.

"சுகாதியா குரூப்பால வேலை இல்லா
கஷ்டபப்ட்ற இளைஞர்களைத்தான் கவ
முடியும்கறது எங்க அபிப்ராயம். நல்
எதிர்காலம் உள்ள ஒரு டாக்டர் இந்த மாதி
தீவிரவாத கோஷ்டிக்கு விலை போ
மாட்டார்... அந்த நம்பிக்கை மட்டும் கொஞ்ச
யோசிக்க வைக்குது..."

"யூ ஆர் ரைட்! ஹண்ட்ரட் பர்சன் ரைட்

"என் மாப்பிள்ளை பணத்துக்கு
விலையோற ஆளே கிடையாது. அப்படி ஒ
கேரக்டரா இருந்தா நான் செய்த உதவிகளை
எல்லாம் பட்டியல் போட்டு எழுதி வெச்
திருப்பிக் கொடுக்க முயற்சி செய்திருப்பாரா

டாக்டர் அஸ்வகோஷின் பாய்ச்சலா
பதிலுக்கு ஜீவா முகத்தில் ஒரு சி
புன்னகைதான் பதிலாகத் தேங்கியது.

"என்ன மிஸ்டர் ஜீவா..."

"உங்க நம்பிக்கையை நினைச்சேன்
சிரிப்பு வந்துடுச்சு. இந்த விஷயத்துல நிங்
ஜெயிக்கணும். நான் தோக்கணும்
பார்க்கலாம் என்ன நடக்குதுன்னு..."

இன்ஸ்பெக்டர் ஜீவா பதிலோடு எழுந்து
கொண்டார். ஆனால் டாக்டர் அஸ்வகோஷின்

[illegible] அவரைப் பரிதாபமாகப் பார்த்தது.

கதவைத் திறந்து கொண்டு வெளியே வந்தார்.

எதிரில்தான் பெரியசாமியின் அறை.

அவனும் அறைக்கு வெளியில் ஒரு சிலைபோல நின்றுகொண்டிருந்தான். ஜீவா பார்க்கவும் முறைத்துப் பார்த்தான்.

பார்வையில் அனலடித்தது!

ஒரு புதுவிதமான ஓவிய முயற்சியில் இருந்தாள் ஷர்மிளா. ஓவியம் அரைகுறையாத்தான் வந்திருந்தது. தன் சக்கர நாற்காலியைத் தானே தன் கைகளால் பின்னுக்குத் தள்ள ஓவியத்தை ஒரு குறிப்பிட்ட தூரத்தில் இருந்து பார்த்தார்.

அப்படிப் பார்க்கும் போதுதான் அதன் குறைநிறை நன்கு தெரியவரும். பிறகு நெருங்கி வந்து ஒரு டச். நடுவில் ஒரு குறிப்பிட்ட வகை பிரஷ் தேவைப்பட்ட போது பெரியசாமி ஞாபகம் வந்தது. அவனிடம்தான் டவுன் பக்கம் போகும்போது அதை வாங்கி வரச் சொல்லியிருந்தாள்.

வாங்கி வந்திருப்பானோ?

வாங்கி வந்திருந்தால் கொடுத்திருப்பானே–

எதற்கும் தேடிப் பார்ப்போம் என் [illegible] அவனது டேபிள் பக்கம் தன் சக் [illegible] நாற்காலியை உருட்டிச் சென்றாள். அப்படி [illegible] அமர்ந்தபடியே ட்ராயரில் இருந்த எல் [illegible] இடங்களையும் திறந்து பார்த்தாள். மேஜையி [illegible] அடி ட்ராயர் மட்டும் அத்தனை சுலபத்தி [illegible] திறக்கவில்லை. சிரமப்பட்டு இழுக்கவும் ஒ [illegible] கிரீச் சப்தமுடன் திறந்துகொண்டது. உள்ளே [illegible] பார்த்தாள். சற்று பகீரென்றது. உள்ளே ஒ [illegible] ரிவால்வர்! கூடவே சில மாத்திரை [illegible] ஸ்ட்ரிப்புகள். அதில் பல மாத்திரைக [illegible] காலியாக இருந்தன. மல்டிவிட்டமின் என் [illegible] அவன் தனக்கு சாப்பிடக் கொடுத்தது [illegible] ஞாபகத்தில் வந்தது. ஆனால் ஸ்ட்ரிப்பி [illegible] மேல் விட்டமின் என்பதற்கான எந் [illegible] அறிகுறியும் இல்லை.

பிரஷ்ஷைத் தேடிவந்ததில் ஏதேதோ [illegible] கண்ணில் படவும் மனத்திலும் சஞ்சல [illegible] நுழைந்து கொண்டது. அதேசமயம் அறைக்கு [illegible] யாரோ நுழையும் சப்தம். திரும்பிப் பார்த்தா [illegible] டாக்டர் அஸ்வகோஷ்தான் சோர்வாக உ [illegible] நுழைந்து கொண்டிருந்தார்.

"அப்பா..."

"யெஸ் ஷர்மா... அங்கு என்ன பண்றே [illegible] படம் வரையாம..."

"அப்பா கொஞ்சம் இங்க வந் [illegible] பாருங்களேன்..."

அவரும் நெருங்கினார். துப்பாக்கி [illegible] மாத்திரை ஸ்ட்ரிப் இரண்டையும் பார்த் [illegible] அதிர்ந்தார். ஏற்கெனவே இன்ஸ்பெக்ட [illegible] ஜீவாவால் மனத்தில் குழப்பம். இப்பொழு [illegible]

[illegible] ரென்று பலமடங்கு அதிகமாகியது. [illegible] மாக அதை எதிரொலித்தது.

"[illegible] இதெல்லாம்... இவர் [illegible] எதுக்கு இதெல்லாம்? இந்த மாத்திரை [illegible] மின் டேப்லட் டாப்பா...?"

"[illegible] இது- ஒருவகைல ஸ்லோபாய்சன் [illegible]"

"[illegible]"

"[illegible] வாயைப் பிளக்கறே?"

"[illegible] இதுல ஒரு பத்து மாத்திரை [illegible] சாப்பிட்டிருக்கேன்... அவர்தான் [illegible]..."

"[illegible]?"

"[illegible]..."

[illegible] மேல் டாக்டர் அஸ்வகோஷால் [illegible] முடியவில்லை. அப்படியே [illegible] இருந்த நாற்காலி அவரைத் தாங்கிக் [illegible]

"[illegible]..."

"[illegible] ஷர்மிளா... நீ பயப்படாதே!"

"[illegible] வென்னமோ சொல்றீங்களேப்பா... [illegible] கைத்துப்பாக்கி வேற!"

"[illegible] அது- ஐ ஆம் சாரி! நான்தான் [illegible] சொல்ல மறந்துட்டேன். இது என் [illegible] என்னோட பாதுகாப்புக்காக [illegible] கேன். இந்த மாத்திரை பத்தி நான் [illegible] யும் ஒரு சின்ன டவுட் இருக்கு. [illegible] மினா கூட இருக்கலாம்..."

[illegible] சமாளிக்கத் தொடங்கிவிட்டார் [illegible] மாய் விளங்கியது. ஆனால்

ஷர்மிளா மிகவும் வெகுளி. அ
சந்தேகப்படவே தெரியாது. அஸ்வ
சொன்னதை அப்படியே நம்பி
"இப்பதான் எனக்கு மூச்சு வருது...
டேபிள்ள எங்கடா ரிவால்வர் வந்த
பார்த்தேன். முதல்ல எடுத்து
போங்கப்பா" என்றாள்.

தன் சமாளிப்பை அப்படியே நம்பி
காலில்லாத அந்தப் பெண்ணை
பதிலுக்குப் பார்த்த போது அதில் அ
அர்த்தங்கள்.

'அம்மாடி... நான் சமாளிக்கி
என்பதுகூட உனக்குத் தெரியலையா
புருஷன்மேல்தான் உனக்கு எவ்
நம்பிக்கை!'

உள்ளுக்குள் புரண்ட எண்ண
பெருமூச்சாகி அவர் மார்பை அப்
சுட்டது.

அதேசமயம் தொலைபேசி சிணு
சப்தம் கேட்க... போய் எடுத்தார். சோ
காதருகே கொண்டு சென்றார்.

மறுநொடி "க்யா பெரியசாமி...
ரஞ்சித்சிங் பேசறேம்ப்பா..." எ
மறுமுனை.

"சாரி... நான் பெரியசாமி இ
அவரோட மாமனார் டாக்டர் அஸ்வி
பேசறேன்..." என்று அவர் சொல்லவும்
ராங் நம்பர்" என்று மறுமுனை க
விட்டது. பெரியசாமி என்று தெளி
குறிப்பிட்டுக் கேட்டுவிட்டு ராங் ந
என்றால் என்ன அர்த்தம்? டா

முகத்தில் பூச்சி பறக்க
ஷர்மிளாவும் கவனித்தாள்.

அப்பா?"

நம்பர் ஷர்மி..."

... ஏன் ஒரு மாதிரி ஆகுது உங்க

நத்திங்...", அவரிடம் மீண்டும்
அதேசமயம் அவரது பங்களாவுக்
ஒன்று நுழையும் சப்தம் துல்லிய
து. அவளும் உற்சாகமானாள்.

"அப்பா அவர் வந்துட்டார்னு
..."

"ஓ ... ஸோ..." அவரும் பதிலோடு
முதலில் அவன் கொண்டு வந்து
அந்த மல்லிகைக் கொடிதான்
பட்டது. சிறியதான அந்தச் செடி
மதிலைக் கடந்து மாடியில் தாவி
விசாலமாய் பரவி நிறைய பூக்களைப்
ருந்தது அரிய காட்சியாகத்தான்

ஆனால் இவனோ ஆபத்தானவன் போல
தொடங்கி விட்டானே... வீட்டிற்குள்
தொடர்ந்து ஒரு போன்கால்...
இன்ஸ்பெக்டர் ஜீவாவின்
அப்படியே ஊர்ஜிதப்படுத்துவது
இருப்பதை சிந்தித்தபடியே காரைப்

பெரியசாமிதான் இறங்கினான்.

சட்டை என்று ஒரு பாமரனாய்த்
கோட் சூட் என்று

பளபளப்பாகத் தோன்றினான். கையில் [illegible] ப்ரீப் கேஸ். முகத்தில் அந்த மேதாவி [illegible] அதில் எங்கும் திருட்டுத்தனமான எந் [illegible] ரேகையும் இல்லை.

ஆனால்... ஆனால்...!

அவர் தடுமாறிக்கொண்டே நிற்க [illegible] மளமளவென்று உள்ளே நுழைந் [illegible] டாக்டரைப் பார்த்து, "என்ன அங் [illegible] எப்பவும் எனக்குப் பின்னாலதான் வரு [illegible] இன்னிக்கு முன்னாடியே வந்துட் [illegible] என்று ஆரம்பித்தான்.

டாக்டர் அஸ்கோஷிடம் அத [illegible] உடனடி பதில் எதுவும் இ [illegible] மௌனத்தைத்தான் குழைத்துப் பூ [illegible] அவனும் அதற்குமேல் எதுவும் கேட்க [illegible] மளமளவென வெள்ளை உ [illegible] களைந்துவிட்டு ஒரு லுங்கியை எ [illegible] கட்டிக் கொண்டு நேராகத் தொலை [illegible] நோக்கிச் சென்று அதன் மானி [illegible] ஸ்கிரீனில் சற்று முன்வந்த போன்கா [illegible] எண்களைப் பார்த்தான்.

"ஒரு போன் வந்தது மாப்ளை... [illegible] நான் பேசவும் ராங் நம்பர்னு சொ [illegible] வச்சுட்டாங்க."

பின்னால இருந்து அஸ்வகோஷ் [illegible] சொன்னார். அது அவன் முகத்தில் [illegible] சங்கடமாக எதிரொலித்தது.

"இடியட்... எதுக்கு ராங் நம்பர்க [illegible] எதுக்கு போன் பண்ணினேன்னு உங் [illegible]

[illegible] வாமே..." என்று ஒரு மாதிரி [illegible] அப்படியே பாத்ரூம் நோக்கி [illegible]

[illegible]" ஷர்மிளா அவனை ஆசையாகக் [illegible]ான். பெரியசாமியைச் சுருக்கி [illegible] அதையும் சற்று புஷ்டியாக்கி [illegible] என்று அழைப்பதுதான் அவளுக்குப் [illegible]ந்தது. அப்படி அவள் அழைக்கும் [illegible] அதில் அன்புணர்ச்சி ஒரு குற்றால [illegible]ம் சொட்டுவது தெரியும். அதை [illegible]தும் பெரிய அளவில் ரசிக்கும் [illegible] அஸ்வகோஷ் அந்த நொடி கலங்கினார்.

[illegible] உன் அன்பு எங்கே பொய்யாகி [illegible] உன்னை விழுங்கிவிடுமோ என்று [illegible] இருக்கிறது' என்று அவர் [illegible] கண்ணில் பளிச்சென்று [illegible]ித்தது.

[illegible]வும் திரும்பியிருந்தான். அவளை [illegible] வந்தவன் என்ன என்கிற மாதிரி [illegible]

"[illegible] ஷாம்... எப்பவும் வந்த உடனே [illegible] என்ன படம் போட்ருக்கேன்னு [illegible] இன்ட்ரஸ்ட்டா கேட்பீங்க. ஆனால் [illegible] நாளாவே நீங்க என் ட்ராயிங் [illegible] கொஞ்சம்கூட நினைக்கறதே இல்லை [illegible] தெரியுதே..."

"[illegible]கோர்ஸ்... ஹாஸ்பிடல்ல நிறைய [illegible] கேஸை அட்டெண்ட் பண்றேன்... [illegible] இப்ப அதை எல்லாம் பாக்கற [illegible] அந்த களைப்பு!" என்றபடியே [illegible] அஸ்வகோஷ் பக்கம் திரும்பினான்.

அவன் பேச்சு அவருக்கு புதிராக இ[illegible]
அவன்தான் 'நீங்க கிரிட்டிகல் கேஸ் எ[illegible]
பார்க்க வேண்டாம்' என்றான்.

இங்கே அவன் மாற்றிப் பேசுவது அ[illegible]
எரிச்சலைத்தான் மூட்டியது.

"ஓ.கே. ஷாம்... இந்த ட்ராயி[illegible]
பாருங்க. எப்படி இருக்குன்னு சொல்[illegible]
அவள் ஒரு படத்தைக் காட்டினாள். [illegible]
ஒன்றில் பின் செய்யப்பட்டு ஸ்கிரீனால் [illegible]
வைத்திருந்தாள். அதை விலக்கி[illegible]
காட்டினாள். அதைப் பார்த்தவன் பெ[illegible]
ரசனையைக் காட்டாமல் ஒரு மாதிரி மு[illegible]
வைத்துக் கொண்டு பார்த்துவிட்டு, "[illegible]
சுமார்..." என்றான். கிட்டத்தட்ட ஒரு [illegible]
தினம் பத்து மணி நேரம் செலவழித்து [illegible]
வரைந்திருந்த ஓவியத்தை அவன் சுமார் [illegible]
சொன்னதுதான் தாமதம் - ஷர்மிளா [illegible]
அப்படியே போர்டை விட்டு வெ[illegible]
எடுத்தாள். அஸ்வகோஷ் பார்த்துக் கொ[illegible]
யிருக்க சரேலென்று இரண்டாகக் கிழி[illegible]
பிறகு மடக்கி நான்காகக் கிழித்து அப்ப[illegible]
ஒரு ஓரமாகக் கிடந்த குப்பைக் கூடை[illegible]
அதைப் போட்டுவிட்டாள்.

பெரியசாமியே அந்தக் காட்சியை [illegible]
பார்க்க வில்லை.

"என்னம்மா இப்படிப் பண்ணிட்[illegible]
பதறினார் அஸ்வகோஷ்.

"நத்திங் டாடி... அவர் சுமார்னு சொ[illegible]
ஒண்ணை நான் வெச்சுக்க விரும்பலை. [illegible]
ஜட்ஜ்மென்ட் எப்பொழுதும் சரியா[illegible]
இருக்கும்." என்று அவன் கருத்தை [illegible]

[illegible] அவருக்குத் தலையைச்
[illegible] மயக்கம் வந்தது.

[illegible] அவள் செயலை துளியும்
[illegible]த்தாதவன் போல பாத்ரூம்
[illegible]றான்.

[illegible] நகர் கடற்கரையில்
[illegible] போல் நல்ல கூட்டம்...

[illegible] அஸ்வகோஷின் காரும் ஒரு
[illegible] நின்றபடி இருந்தது. அருகிலேயே
[illegible] உயிர் நண்பரான டாக்டர்
[illegible] கார்.

[illegible] ஒரு மணல்மேடு அருகே
[illegible] கொண்டு மனம் விட்டுப் பேசிக்
[illegible]ந்தனர்.

"[illegible]... என் மனசுல இருக்கிறத
[illegible]டேன். நீதான் எனக்கு ஒரு
[illegible] சொல்லணும்..."

"[illegible]... நீயே பெரிய மனோதத்துவ
[illegible]. உனக்கு நான் என்னத்த
[illegible]

"[illegible]ல்லாம் மத்தவங்களுக்குதாண்டா.
[illegible] வரும்போது தாண்டா தெரியும்
[illegible] ஒரு ஏணி நூறு பேரை ஏத்திவிடும்.

ஆனா அதால ஏற முடியாது இல் [illegible] நானும் அப்படித்தான்."

"இடியட் மாதிரி பேசாதே. இ [illegible] கவலை யெல்லாம் உன் மாப்பி [illegible] உண்மையானவனா இல்லையாங்கறது [illegible]

"ஆமாம்... நான் தேசபக்தியோ [illegible] தீவவிரவாதிக்கு ஹெல்ப் பண் [illegible] விட்டதுக்கு எனக்கு இப்படி [illegible] தண்டனையாடா?"

"அவசரப்பட்றியே... போலீஸ் [illegible] களுக்கு யாரைப் பார்த்தாலும் சந்தே [illegible] தாண்டா இருக்கும். ஒரு இன்ஸ்பெ [illegible] சொல்லிட்டதால் பெரியசாமி ப [illegible] விஷயங்கள் உண்மையா இருக்கணு [illegible] அவசியம் இல்லை. பாண்டியம்மாள் [illegible] பத்தி கேள்விப்பட்டிருப்பியே..."

"இல்ல. என்ன கேஸ் அது?"

"என்ன டாக்டர் நீ! பாண்டியம்மா [illegible] ஒரு பெண்ணை அவள் புரு [illegible] கொன்னுட்டதா கோர்ட்ல புரூப் ப [illegible] தண்டனையும் வாங்கிக் கொடுத்துட் [illegible] ஆனா அந்தப் பாண்டியம்மா [illegible] புருஷன்கிட்ட சண்டை போட்டு வீ [illegible] விட்டு எங்கேயோ போயிருந்தா. பேப்ப [illegible] புருஷனுக்கு தண்டனைங்கிறத பார்த் [illegible] தலைமறைவா இருந்த அவ கோர்ட் [illegible] வந்து நின்னா. அதுக்கப்புறம் கோ [illegible] போலீஸை வார்ன் பண்ணி அந்த பா [illegible] யம்மா புருஷனையும் விடுதலை ப [illegible] நஷ்டஈடும் கொடுத்தது. இதைச் சாதி [illegible] ஒரு பிரபல பத்திரிகை அதிபர். [illegible]

[illegible] பேர் ஆனந்த விகடன்."

"[illegible]"

"[illegible] போலீஸ் சொல்லிட்ட [illegible] ஒரு விஷயம் உண்மையா இருக் [illegible] அவசியம் இல்லை..."

"[illegible] பெரியசாமி மேஜைல துப்பாக்கி [illegible] அது..."

"[illegible] நிஜமாலுமே ஒரு பாதுகாப்பிற்கு [illegible] இருக்கக் கூடாது."

"[illegible] போன் பண்ணானே. [illegible] நம்பர்னும் சொன்னான்னு [illegible]"

"[illegible] நானும் கொஞ்சம் [illegible] இருந்தாலும் சொல்றேண்டா. [illegible] பெரியசாமி கூட பழகியிருக்கேன். [illegible] நடிப்புக்கும் எனக்கு நல்லாவே [illegible] தெரியும். அதோட தளத்துல [illegible] சொல்றேன், பெரியசாமி நிச்சயம் ஒரு [illegible] இருக்க முடியாது..."

"[illegible] மட்டும் என்ன... அவனோட [illegible] அட்ராக்ட் பண்ணதாலதானே என் [illegible] கொடுத்தேன். எனக்கு மட்டும் [illegible] தெரியாதா என்ன?"

"[illegible] எதுக்கும் குழம்பறே... [illegible] தெளிவா ஒரே பக்கமா நில்..."

"[illegible] நான் ஒண்ணு கேட்கவா?"

"[illegible]"

"[illegible] இன்ஸ்பெக்டர் ஜீவா [illegible] மாதிரி அவன் என் குடும்பத்தையே [illegible] வந்த தீவிர வாதியா

இருந்துட்டா…”

இன்ஸ்பெக்டர் ஜீவாவிடம் [illegible]
தீவிரவாதியாக இருக்கக்கூடாது என்று [illegible]
நல்லவன் என்றும் நம்பி ஒரு பர்சன்ட் [illegible]
டிபார்ட்மெண்ட் அவனை நம்ப வில்லை [illegible]
கேட்டவர் இங்கே நேர்எதிராக கேட் [illegible]
ராம்குமாருக்கே எரிச்சலை வரவழை [illegible]
விட்டது.

“இதோ பார்… ஒருத்தரை மு [illegible]
நம்பிட்டா அதுலையே போயிட [illegible]
இப்படியெல்லாம் குழம்பக் கூடாது [illegible]
ரொம்ப ஆபத்து…” என்று ஒரு [illegible]
பூட்டாகப் போட்டார். அதன் [illegible]
அஸ்வகோஷ் அந்த சப்ஜெக்ட் பற் [illegible]
பேசவில்லை. ஆனாலும் அடி மனத்தில் [illegible]
பயத்துடிப்பு இருந்து கொண்டே இருந் [illegible]

காலில்லாத ஊனமுள்ள பெண் [illegible]
ஷர்மிளா சக்கர நாற்காலியில் நிர்க்கதி [illegible]
தெருத்தெருவாக பிச்சை எடுப் [illegible]
போலெல்லாம் பிரமை தட்டியது. ச்சே- என் [illegible]
தனக்குத்தானே நொந்து கொண்டார்.

வீட்டில் பெரியசாமியின் பேண் [illegible]
ஷர்ட்டை சலவை செய்ய வாஷர்மேனு [illegible]
போடுவதற்காக எடுத்துப் போட்டிருந்தா [illegible]
அவனும் எடுத்துச் செல்வதற்கு முன் பே [illegible]
ஷர்ட்டில் ஏதாவது இருக்கிறதா என்று [illegible]
பண்ணிப் பார்த்து ஏதாவது ரூபா [illegible]
பில்லோ இருந்தால் மரியாதையாக எடுத் [illegible]
கொடுத்துவிட்டு தான் அவைகளை [illegible]
மூட்டை கட்டி எடுத்துச் செல்வான்.

அப்படித்தான் அப்பொழுதும் செ [illegible]

[illegible] ருந்தான். சற்றுத் தள்ளி அவனையே
[illegible] ஷர்மிளா, அவனும் ஒவ்வொரு
[illegible] ட்டையும் பார்த்து ஒன்றுமில்லை
[illegible] தனக்கு லவட்டிக்கொண்டு போனான்.
[illegible] கைக்கு வந்த பேண்ட்டில்
[illegible] போது ஒரு ரசீது பொட்டலம்
[illegible] து அதை அவன் வெளியே எடுத்து,
“[illegible] இது…?” என்று
[illegible] டம் கேட்கவும் அவளுக்குக்
[illegible] ரென்றது.

“[illegible] இது- இது ஒண்ணுமில்ல… இது
[illegible]…” என்று சமாளித்தவன் அவன்
[illegible] அவன் கொடுத்த சில ரசீதுகளை
[illegible] ர்த்தாள். அதில் ஒன்று லாட்ஜ் பில்.

[illegible] ரில்தான் லாட்ஜில்
[illegible] திருக்கிறான். ஆனால் அந்த
[illegible] பெங்களூரில் மெடிகல்
[illegible] ஒன்றுக்கு சென்று வந்ததாக
[illegible] சொன்னது அவள் ஞாபகத்தில்
[illegible] அந்த பில்லோடு கூடவே
[illegible] அவன் தொலை பேசியைப்
[illegible] த்தியதற்கான கம்ப்யூட்டர் பில்.
[illegible] திரும்பத் திரும்ப ஒரே எண்ணே
[illegible] முறை பதிவாகியிருந்தது. அந்த
[illegible] உரிய நபர் யாராக இருக்கும்?
[illegible] பொறி முதல் முதலாக
[illegible] யும் பற்றி எரிக்க ஆரம்பித்தது.
[illegible] பேசியை நெருங்கி அந்த நம்பரை
[illegible] தொடங்கினாள். மறுமுனையில் ஒரு
[illegible] அதுவும் மிக மிகக் குழைவாக…

“[illegible] டாக்டர்… பிரேமிதான்
[illegible] என்ன இன்னிக்கம் நான் அந்த

லாட்ஜுக்கு வரணுமா?"

எடுத்த எடுப்பில் அவள் கே[illegible]
ஷர்மிளாவின் நெஞ்சிலேயே குத்தியது [illegible]
பதிலும் கூறாமல் அப்ப[illegible]
தொலைபேசியை வைத்தாள். கண்[illegible]
சரசரவென்று கண்ணீர் பெருகி[illegible]
தொடங்கி விட்டது. ஒரு ஓரமாகப் [illegible]
அமர்ந்தாள். உடம்பிலும் மெல்லிசாக ந[illegible]
பரவ ஆரம்பித்தது. அவள் அப்படித்தா[illegible]

சிறிய விஷயத்திற்கும் அ[illegible]
படபடப்பு... ஒருவித தாளாமை மயக்கம் [illegible]
விழுந்துவிடுவாள்.

ஒருமுறை ஒரு பல்லி தவறுத[illegible]
தோளில் விழுந்து விட்டது. அப்ப[illegible]
சுருண்டு மயக்கமாகிவிட்டாள். டா[illegible]
அஸ்வகோஷ் பதறிப்போய் பரிசோதித்[illegible]
உடம்பில் எந்த குறையுமில்லை. இது [illegible]
அமைப்பு சார்ந்தது என்று பிறகு[illegible]
புரிந்தது.

மண அமைப்பு என்பது எண்ணங்க[illegible]
ஆனது. எண்ணம் என்பது [illegible]
கேள்விகளாலும், பார்க்[illegible]
விஷயங்களாலும் உருவாவது... எ[illegible]
அவளை ஒரு பேழை முத்துபோல [illegible]
பத்திரமாகவே பாதுகாக்கத் தொடங்கி[illegible]

ஒரே வாரிசு... அவர் வாழ்க்கைக்கு உ[illegible]
ஒரே அர்த்தம் அவள்!

கல்கத்தாவில் நிறைய உறவின[illegible]
இருந்தனர். அவளைப் பெண் கேட்ட[illegible]
ஆனால் தனக்கோ தமிழ் நாடுகதான் [illegible]
என்றாகிவிட்டது. இருக்கும் ஒரு பந்த[illegible]

[illegible] தூரத்திற்கு தாரை வார்த்துக்
[illegible] மனம் வரவில்லை. அடுத்து
[illegible] அவளை அவளது ஊனத்தை
[illegible] பார்த்தார்கள்... இந்த
[illegible] கைக்கு அடக்கமாய் அன்பைப்
[illegible] செய்த ஒரு உரவமாய்த்தான்
[illegible] கண்ணில் பட்டான். கருத்தையும்
[illegible]

[illegible] அவன் இப்பொழுது சிறியசாமி
[illegible] ப்பதை என்னவென்று சொல்வது...
[illegible] சிப்பது? அவள் புழுக்கத்தோடு
[illegible] டாக்டர் அஸ்வகோஷும் அங்கு வர
[illegible] இருந்தது.

[illegible] பார்வையிலும் அந்த
[illegible] வாட்ஜ் பில்லும் பட்டது.

[illegible] விரிவு...

[illegible] ஒன்றிரண்டு நீர்மணிகளை
[illegible] விட்டான்.

"[illegible]"

"[illegible] எனக்கு பயமா இருக்குப்பா..."

"[illegible] தாம்மா..."

"[illegible] சொல்றீங்க. அவர்கிட்ட
[illegible] வே நான் நிறைய மாற்றங்களை
[illegible] என்னன்னு கேளுங்கப்பா..."

"[illegible] றேம்மா... இதெல்லாம் உனக்கு
[illegible]"

"[illegible] பேண்ட் பாக்கெட்ல இருந்தது..."

"[illegible] சேன். நீ கவலைப்படாதேடா...
[illegible] கிறேன். எல்லா குடும்பங்
[illegible] சகஜமா நடக்குறதுதான் இது..."

அவர் தேற்றினார். ஒரு பெரு [illegible] வெளிப்பட்டது!

அதேசமயம் தொலைபேசி அ [illegible]

அதைப் போய் கையில் எடுக்கு [illegible] டாக்டர் அஸ்வகோஷிடம் சுரத்தே இ [illegible]

"ஹலோ..."

"திஸ் ஈஸ் மிஸ்டர் அஸ்வகோஷ்..."

"அஃப் கோர்ஸ்..."

"டாக்டர் அஸ்வகோஷ் நான் நெ [illegible] நடராஜன்..."

"உம்..."

"தெலுங்கானா பகுதியில் [illegible] ஆபரேஷன்ல மந்திரி ஒருத்தரும், தா [illegible] ஒருத்தரும் காலி. பயங்கர சக்ஸஸ்..."

"உம்..."

"நம்ம லிஸ்ட்ல இன்னும் பெண் [illegible] இருக்கற ஒரே பேர் உங்க மா [illegible] அஸ்வகோஷ்தான்..."

"ஐ.சீ..."

"கூடிய சீக்கிரம் அவரும் அவர் [illegible] அழிஞ்சாங்கன்னு தகவல் வரணும் [illegible] இயக்கத்தோட பேரைக் கேட்டாலே [illegible] நாடே நடுங்கணும்."

மறுமுனையின் பேச்சுக்குக் கா [illegible] டாக்டர் அஸ்வகோஷிற்கு மெல்லப் பு [illegible] தன்னைப் பெரிய சாமியாக நினை [illegible] கொண்டு பேசுவதை அனுமானித்தவர் [illegible] தகவல்களை எல்லாம் கேட்டு அ [illegible] நெஞ்சை கையில் பிடித்துக் கொண் [illegible]

[illegible] து.

[illegible] நாற்காலியில் அமர்ந்திருக்கும் [illegible] பார்த்துக் கொண்டேயிருந்த [illegible] வெகுவேகமாக வந்து அவரை [illegible] ள்.

[illegible] "ஹலோ... ஹலோ..." என்று [illegible] கூக்குரல்.

[illegible] எடுத்து திரும்ப வைத்தவள், [illegible] என்னாச்சப்பா" என்றாள் அவர் [illegible]

[illegible] அஸ்வகோஷிடம் பேச்சே [illegible]

[illegible] சின்ன அளவிலான வயிலட் [illegible] அவை அப்படியே அடுத்து என்ன [illegible] என்பது தெரியாத நிலையில் [illegible] நேர் மேல் தெரியும் லஸ்தர் [illegible] வெறித்துப் பார்த்தபடி [illegible]

"[illegible] அப்பா..." ஷர்மிளாவிடம் [illegible] அவரும் சில வினாடிகள் கழித்து [illegible] வராக அவளைப் பார்த்தார்.

[illegible] எழுந்தும் அமர்ந்தார்.

"[illegible] ப்பா... என்ன நடந்தது? யார் [illegible]"

"[illegible] சொல்ல... நல்லா [illegible] டாம்மா..."

"[illegible] போமா...?"

"[illegible] ஏழைன்னு நினைச்சு இரக்கம் [illegible] விதி ரொம்பப் பெருசும்மா. [illegible] பெருசு."

"என்னப்பா. என்னென [illegible]
சொல்றீங்க..."

"இன்னும் சொல்லலைம்மா... [illegible]
நீ தாங்க மாட்டே. உனக்கு ஆனாலும் [illegible]
மனசு. நான் என்னத்த பண்ண..."

அவர் உதடுகளில் கண்களிலும் [illegible]
அவர் அழுதெல்லாம் [illegible]
பார்த்ததேயில்லை. மனைவி இறந்த [illegible]
கூட இரண்டு சொட்டு கண்ணீர்தான் [illegible]
பிணத்தின் மார்பு மேல் உள்ள கற்பூ [illegible]
மேல் நெருப்பு வைக்கும்போது...

அவர் விதியைப் பற்றிப் பேசி [illegible]
அழுவது அவளை உலுக்கியது.

"யாருப்பா... யார் என்ன சொன் [illegible]

"சொல்றேன்... அதுக்கு [illegible]
இன்ஸ்பெக்டர் ஜீவாவுக்கு ஒரு [illegible]
பண்ணிட்றேன்..."

பதிலோடு எழுந்தவர் தடுமா [illegible]
எண்களைச் சுழற்றினார். மறுமு [illegible]
இன்ஸ்பெக்டர் ஜீவாவும் அகப்பட் [illegible]

"இன்ஸ்பெக்டர் ஜீவா..."

"யெஸ்... ஸ்பீக்கிங்."

"நான் பெரிய டாக்டர் அ [illegible]
பேசறேன்."

"சொல்லுங்க..."

"யூ ஆர் ரைட் ஜீவா. நீங்க என் [illegible]
பத்தி சொன்ன அவ்வளவும் உண் [illegible]
பெரிய உண்மை..."

"என்ன டாக்டர்... உங்க [illegible]
பளிச்சுன்னு தெரியறமாதிரி ஏதாவ [illegible]

[illegible]..."

[illegible] அவன் தீவிரவாதி மட்டுமில்ல...
[illegible] பழக்கமும் வேற இருக்குபோல
[illegible]

[illegible] தெரிஞ்சா சரி..."

[illegible] நாட் டாலரேட்... என்னால
[illegible] முடியல ஜீவா..."

[illegible] என்ன பண்றது. உங்க
[illegible] அப்பாடி... அது சரி இப்ப ஏதோ
[illegible] சொன்னீங்களே... என்ன
[illegible]

[illegible] ங்களா... சொல்றேன்..."

[illegible] எப்ப இப்படி கூப்பிடுவீங்
[illegible] த்திருக்கேன்..."

[illegible] இன்ஸ்பெக்டர் ஜீவா
[illegible] இந்தப் பக்கத்தில் டாக்டர்
[illegible] ரிசீவரை வைத்தார்.
[illegible] அறையின் இண்டர்காம்
[illegible] காதைக் கொடுத்தார்.
[illegible] பேசினாள்.

[illegible] வார்ட்ல ஆபரேஷனுக்கு
[illegible] ரெடி. உங்களுக்காகத்தான்
[illegible] வெயிட்டிங்."

[illegible] டாக்டர் நந்தாவை வெச்சு
[illegible] கண்டினியூ பண்ணச்
[illegible] ஆம் நாட் பீலிங் வெல்."

[illegible] வியர்வையைச் சுண்டியபடியே
[illegible] சொன்னது ஷர்மிளாவை
[illegible] த்தியது.

[illegible] போது கூட ஒரு

ஆபரேஷனைப் பண்ணி முடி[illegible]
வந்ததாக பெருமையோடு கூறுபவ[illegible]
இங்கே இப்படி?'

வெறித்தாள்.

அவரும் சில நொடிக்குப் [illegible]
இன்டர்காம் வழியாக ஆஸ்பத்[illegible]
தொடர்பு கொண்டார்.

உதவியாளர்தான் பேசினார்.

“யெஸ் டாக்டர்...”

“பெரியசாமி அங்கதான் இருக்[illegible]

“இல்ல டாக்டர். அவர் எ[illegible]
அவசரமா வெளியே போனார்...”

“ஐ.சீ.” பதிலோடு ரிசீவரை [illegible]
வைக்கவும் அறைக் கதவு திறக்கும் [illegible]
அவர் எதிரில் பெரிய சாமி! [illegible]
சட்டென்று பார்க்கவும் அவரிடமும் [illegible]
கண்களிலும் மிரட்சி தடுமாற்றம். [illegible]
மிகக் கூர்மையாகப் பார்த்தபடி [illegible]
நெருங்கினான்.

ஷர்மிளாவும் அவனை வெறித்தா[illegible]

பளிச்சென்று தெரியும் விதத்தில் [illegible]
காண்டமும் லாட்ஜ் ரசீதும் [illegible]
அவனுக்குப் புரிய வேண்டியதைப் [illegible]
வைத்துவிட்டது. அதன் கார[illegible]
முகத்திலும் மாற்றங்கள்.

அப்படியே பூனைபோல ஒரு [illegible]
டிராயரை நோக்கிச் சென்றான்.

அஸ்வகோஷ் சுதாரிக்கத் தொடங்[illegible]

“நில்லு... அங்கு நீ வெச்சிருந்த [illegible]
இப்ப இல்ல.”

[illegible]னே சற்று ஸ்தம்பித்தான்.

[illegible] குடியை உறவாடி
[illegible] தமிழ்ல பழமொழி
[illegible]ருக்கேன். நான் ஒரு வங்காளி
[illegible] எனக்கு அர்த்தம் சரியா
[illegible] ஆனா உன்னை வெச்சு இப்ப
[illegible] நல்லாவே அர்த்தம்
[illegible]டேன்...”

[illegible]தற்கெல்லாம் பதில் சொல்ல
[illegible]ாக ஒவ்வொரு அடியாக
[illegible] ஷர்மியை நெருங்கி வர
[illegible] அதையும் புரிந்து
[illegible]ாகக் கத்தினார்.

[illegible] நீ இப்ப யார்
[illegible]வன்னு தெரிஞ்சுபோச்சு. என்
[illegible] வராதே. ஷர்மி... கமான்
[illegible] வா. அவன் உன்கிட்ட வந்தா
[illegible]க்கக் கொன்றாலும் கொன்று
[illegible]”

[illegible] உண்மை என்கிற மாதிரி
[illegible]ாகப் பாய்ந்து அவளருகில்
[illegible]சக்கர நாற்காலி பின்னால் நின்று
[illegible] இரு தோளிலும் கைகளை
[illegible] ஆரம்பித்தார் அஸ்வகோஷ்.

“[illegible] அவனை எதுவும் பண்ணாதே.
[illegible]”

“[illegible] நான் இவளை உண்மையா
[illegible]கிட்டிருந்தா...”

[illegible] பதிலின் எதிரொலி உடனே
[illegible] வேலை செய்ய ஆரம்பித்தது.
[illegible] திரும்பி அவனை

அதிர்ச்சியோடு ஒரு பார்வை பார்த் [illegible]
அப்படியே மயங்கி விழுந்தாள்.

"ஷர்மீசு" - அலறினார் [illegible]
அஸ்வகோஷ். கிட்டேயும் ஓடிவந்தா [illegible]
உடனே நாற்காலியைத் தன் [illegible]
திருப்பிக் கொண்டு அவருக்கு [illegible]
காட்டினான். அவளே சரிந்து அவன் [illegible]
மேல் விழுந்தாள்.

"பெரியசாமி... ப்ளீஸ்! உன்னை [illegible]
கேட்டுக்கறேன். என்னை என்ன [illegible]
பண்ணு. அவளை விட்டுடு..."

"மன்னிக்கணும் டாக்டர். நா [illegible]
இயக்கப் ப்ரஜை, எங்க இ [illegible]
மன்னிப்புங்கற வார்த்தையே கிடையா [illegible]

"அப்படிச் சொல்லாதே... [illegible]
திரும்பிப் பார். நீ எப்படி இருந்தே [illegible]
நான் எவ்வளவு மதிப்பு மரியாதை [illegible]
கைதூக்கி விட்றுப்பேன்..."

"எல்லாமே உண்மைதான் [illegible]
என்கிட்ட மனிதாபிமானத்தைக் [illegible]
முடிஞ்ச உங்களால என் [illegible]
பிரஜைகிட்ட காட்ட முடியலையே..."

"இல்ல... நான் தேசிய உணர்ச்சி [illegible]
அதற்கு எதிரானவங்க எனக்கும் எதி [illegible]
அதோடு அன்னிக்கு நான் இப்படி [illegible]
நடக்கும்னு எதிர் பார்க்கல..."

"கரெக்ட். அதுதான் [illegible]
அலட்சியப்படுத்த வெச்சது. அதே [illegible]
இன்னிக்கு உங்களுக்கு ஏற்பட [illegible]
முடிவைப் பார்த்து உங்க ஒட்டு [illegible]
டாக்டர்கள் சமுதாயமே பயப்படணு [illegible]

[illegible] தீவிரவாதத்தால எதையும்
[illegible]

[illegible] உங்க குடும்பத்தோட அழிவு
[illegible] முடியுங்கறத உலகுக்குப் புரிய
[illegible]

[illegible] பெரியசாமி! உனக்கு
[illegible] குறை? அழகான மனைவி,
[illegible] புத்திரி. அதில் மதிப்பான
[illegible] ஆனா சராசரி கொலை காரன்
[illegible] பேசறியே. வாழத்தான்யா
[illegible] இப்படி பழிக்குப்பழி
[illegible] கிடையாது."

[illegible] பாசமெல்லாம் இனி ஓர்க்
[illegible] எப்பவுமே இந்த பூமி
[illegible] பேச்சைதான் கேட்குது...
[illegible] தான் எல்லா
[illegible] ளோடையும் வாழ முடியுது.
[illegible] டாக்டருக்குப் படிக்கற ஒரு
[illegible] க்கற காரணத்தால தான் நி
[illegible] ன்னா மதிச்சிருப்பியா?

[illegible] யான மனிதாபிமானியா நீ
[illegible] ஒரு பெரிய ஆஸ்பத்திரியா
[illegible] ஒரு அனாதை ஆஸ்ரம்ல
[illegible]

[illegible] சாமி... உன் இயக்கத்தைச்
[illegible] உன்னை நல்லா பிரெய்ன் வாஷ்
[illegible] காங்க. உன்னை மாதிரி நல்ல
[illegible] எல்லாம் அதனால தான் நாசமா
[illegible] இதோ பார்... இந்த நிமிஷம் நீ
[illegible] அழிச்சாலும் போலீஸ்கிட்ட
[illegible] க்க முடியாது. உன்னைத் தேடி

இன்ஸ்பெக்டர் ஜீவா பயங்கரமா [illegible]
இருந்தாலும் உன்னைக் காப்பாற்ற [illegible]
முடியும். ஏன்னா நீ என் மாப்ளை [illegible]
மகளோட புருஷன். தயவுசெய்து என் [illegible]
கேள். அவளை எதுவும் செய்துடாதே."

அவர் பதறிச் சிதறுவதை [illegible]
பெரியசாமி ஒரு மென்முறுவலோடு [illegible]
இருந்த வாட்டர் ஜக்கில் இருந்து [illegible]
எடுத்து ஷர்மிளா முகத்தில் [illegible]
அவளுக்கு மயக்கம் தெளிவித்தான்.

அவளும் பலிகோழி போல [illegible]
உசுப்பிக் கொண்டு நிமிர்த்தாள். அவன் [illegible]
சட்டென்று அவரைத் தாவிப் பிடி[illegible]
அவன் கையில் இப்பொழுது பளபள[illegible]
ஒரு கத்தி.

அது டாக்டர் அஸ்வகோஷின் [illegible]
தொட்டுக் கொண்டிருந்தது. ஷர்மிளா [illegible]
பார்த்து அப்படியே ஸ்தம்பித்து சிலை[illegible]

"ஷர்மீ... மைடியர் வைஃப்! என்ன [illegible]
முரிச்சு பார்க்கறே. இப்ப உன் அ[illegible]
நான் கொலை செய்யப்போறேன். [illegible]
அதுதான் என் அசைன் மெண்ட்.

அப்புறமா உன்னையும் பர[illegible]
அனுப்பிட்டா எல்லாமே முடஞ்சு[illegible]
ஜி.எம். ஹாஸ்பிடலே அப்புறம் எனக்கு[illegible]
சொந்தம்...

என் தலைவன் சுகாதியாவுக்கு [illegible]
மெண்ட் கொடுக்காம அவரை அ[illegible]
சாகடிச்சிட்டீங்க... அந்த நிமிஷமே [illegible]
இயக்கத்துல தீர்மானம் போட்டுட்டோ[illegible]

எந்த ஆஸ்பத்திரியில இப்படி [illegible]

[illegible] ஆஸ்பத்திரியை எங்களைப்
[illegible] களுக்கும் அவங்க
[illegible] செயல்படுத்தறதுன்னு...

[illegible] துளிகூட வீண் போகலை.
[illegible] உன் ஊர் மாப்ளைங்க சில
[illegible] விலையாக கேட்டாங்க.
[illegible] முன்ன விட்டு பின்ன எப்படி
[illegible] பார்த்தியா?"

[illegible] தன் திட்டத்தை
[illegible] வைக்க அவளுக்கு நெஞ்சைக்
[illegible]

"[illegible] நீங்க ஒரு மனுஷ மிருகம்..."
[illegible] வந்து அவள் மீண்டும்
[illegible] கச்சிதமாக 'ஹேண்ட்ஸ் அப்'
[illegible] நுழைந்து கொண்டிருந்தார்
[illegible] ஜீவா. பெரியசாமி அசர
[illegible] கத்தியைக் கழுத்தில் அழுத்திய
[illegible] அவருக்கு அஸ்வகோஷ்
[illegible] நிலையைக் காட்டினான். அவர்
[illegible] இப்பொழுது வெளிறல்.

"[illegible] வேண்டாம் பெரியசாமி. நீ
[illegible] போய்கிட்டு இருக்கே..."

"[illegible] போறது நான் இல்ல மிஸ்டர்
[illegible] டிபார்ட்மெண்ட். சரியான
[illegible] சாட்சி இல்லேன்னா ஓடவிட்டு
[illegible]டர்னு சொல்லிட்ற மகா
[illegible]காரங்க நீங்கதான். நானோ
[illegible] இல்லை..."

"[illegible] சொன்னா கேளு பெரியசாமி.
[illegible] சுற்றி போலீஸ் இருக்கு. நீ
[illegible] தப்பிச்சாலும் அங்க

அவங்ககிட்ட தப்பிக்க முடியாது..."

"அதையும் பார்ப்போம்..."

பதிலோடு அஸ்வகோஷ் [illegible] கத்தியைச் சற்று அழுத்த, ரத்தம் ஒரு [illegible] சிவப்பு புழுபோல கழுத்தோரமாக [illegible] ஆரம்பித்தது.

"நோ... நோ..." -அலறின [illegible] வேகமாக அவன் தோள்பட்டை [illegible] சுட்டார். அதற்காக விலகிய பின் [illegible] சமயத்தில் அஸ்வகோஷை நழுவ வி[illegible] கீழே விழுந்தார். அவரை திரும்பப் [illegible] காக எழ முயன்றவன் முன்னால் [illegible] குண்டுகளின் சீற்றம்.

சட்டென்று உத்வேகத்தோடு [illegible] அப்படியே திரும்பி ஜன்னல் வழியே [illegible] தப்பி ஓடத் தொடங்கினான்.

ஜீவாவும் அவன் போனால் போ[illegible] என்பது போல அஸ்வகோஷை [illegible] அஸ்வகோஷும் எழுந்து நின்றவர் [illegible] வசப்பட்டு தலையில் அடித்துக் [illegible] ஆரம்பித்தார்.

"டாக்டர்... என்ன இது? [illegible] வசப்படாதீங்க... அவன் தப்பிச்சு [illegible] இனி ஆபத்தில்லை..." என்று தேறுதல் [illegible] பலனில்லை. டாக்டர் அஸ்வகோ[illegible] தப்பு பண்ணிட்டேன்... தப்பு பண்ணி[illegible] என்று ஷர்மிளாவிடம் சென்றார். [illegible] கிடந்த அவளையும் கட்டிக் கொண்[illegible]

அந்தக் காட்சி இன்ஸ்பெக்டர் ஜீவா[illegible] நெகிழ்த்திவிட்டது.

[illegible] டாக்டர் கூல்டவுன். கொஞ்சம் [illegible] நான் அவனைப் பிடிக்க வழி [illegible] பார்க்கறேன். இந்த மாதிரி [illegible] உணர்ச்சிகளோட பிடியில் [illegible] புத்திசாலித்தனமாவும் [illegible] நடந்துக்கணும். கமான்..."

[illegible] தட்டிக் கொடுத்துவிட்டு [illegible] வெளியிலும் ஓடினார்.

[illegible] பணியாற்றுபவர்கள் [illegible] மிரண்டு போயிருந்தார் [illegible] ஒருவர் பார்த்துக் கொண்டனர். [illegible] ஓடுவதையும் பார்த்து 'இங்கே [illegible] நடக்கிறது?' என்றும் பேசிக் [illegible] ஆனால் யாருக்கும் எதுவும் [illegible]

[illegible] மாதங்களுக்குப் பிறகு...

[illegible] ஓரளவு தேறிவிட்டான். [illegible] அஸ்வகோஷும் ரெகுலராக [illegible] சென்று வரத் தொடங்கி [illegible]

[illegible] என்ன ஆனான் எங்கே [illegible] யாருக்கும் தெரியவில்லை.

[illegible] வில் ஒரு கூட்டம் போட்டு [illegible] முடியாத காரணங்களுக்

காக டெர்மினேட் செய்வதாக [illegible]
அதை நோட்டீஸ் போர்டிலும் [illegible]
விட்டார்.

செக்யூரிட்டிகளின் காவலும் [illegible]
காவலும் ஜி.எம். ஹாஸ்பிட்டலை [illegible]
பார்த்துக் கொள்ள எல்லாமே [illegible]
சகஜமாகி விட்டது போல்தான் [illegible]

ஆனால் ஷர்மிளா நிலைதான் [illegible]
கேள்விக்குறி. அவன் திரும்ப வருவா[illegible]

வந்தாலும் வாழ [illegible]
என்றெல்லாம்... சில சமயங்களில் [illegible]
நினைப்பு வந்தாலே மயக்கமும் [illegible]
வந்துவிடும்... மனதும் படபடத்து [illegible]
கொட்டத் தொடங்கிவிடும்.

ஜீவா மட்டும் இடை இடை [illegible]
அவன் இந்த சென்னையிலேயே [illegible]
ஆந்திர மாநிலத்து காட்டுக்குள் [illegible]
அவன் கூட்டத்தையே போலீஸ் [illegible]
யாடி விட்டது. ஒரு சிலர்தான் [illegible]
இருக்கிறார்கள். அதில் அவனும் [illegible]
என்பார். அதை எல்லாம் கேட்க [illegible]
அஸ்வகோஷுக்கு பி.பி. எகிறிவிடும்.

"வேண்டாம் இன்ஸ்பெக்டர் [illegible]
பத்தி என்கிட்ட எதுவும் பேசாதீங்க [illegible]
பேச்சே இங்கு வேண்டாம்..." [illegible]
தடுத்துவிடுவார். இருந்தும் ஜீவா [illegible]
ஒரு காரியம் நடக்க ஆரம்பித்தது [illegible]
ஷர்மிளாவுக்கும் பெரியசாமிக்கும் [illegible]
திருமணத்தை செல்லாது என்ற [illegible]
கோரி கோர்ட்டில் மனு தாக்கல் [illegible]

[illegible] வெறுப்பாக அரை மனதாகத்
[illegible] அதில் கையெபத்தே போட்டாள்.

[illegible] கையெழுத்து போட்டா
[illegible] இனியாவது ஒரு நல்ல கல்யாணம்
[illegible]" என்று ஜீவா வாழ்த்தியது
[illegible]க்கு மிகப் பிடித்து விட்டது.

[illegible] ஜீவாவிடம், "அவ கல்யாணம்
[illegible] பட்றா. உடம்பெல்லாம்
[illegible]" என்றார்.

"[illegible] இருக்கேன்... எனக்கு அவங்க
[illegible] தெரியுது..." என்று ஜீவாவும்
[illegible] நெருங்கிப் பழகி ஆதரவாகப்
[illegible] அவளிடமும் மெல்லிய மாற்றம்.

[illegible] மறுமணத்திற்கு அவள்
[illegible] அஸ்வகோஷ் இந்த முறை
[illegible]க்காரன் ஒருவனையே பிடித்து
[illegible]க்கி விட்டார்.

[illegible] விவாகரத்து கன்பார்ம்
[illegible] இங்கே கல்யாணமும் நடந்து
[illegible] கொல்கத்தா கிளம்பிவிட
[illegible] திட்டம்.

[illegible] நாளும் நெருங்கிக்
[illegible] ஒருநாள் ஒரு மாலை நேரம்
[illegible] ஷர்மியையும் பார்க்க வந்த
[illegible] ஜீவா முகத்தில் சொல்ல
[illegible] வருத்தம்.

"[illegible] இன்ஸ்பெக்டர்..."

"[illegible] முக்கியமான விஷயம்... இதை ஒரு
[illegible] சொல்றதா இல்ல கெட்ட
[illegible] சொல்றதான்னு தான் தெரியல..."

"என்ன...?"

"நேற்று ஆந்திராவுல நடந்த [illegible] விபத்துல ஹியூமன் பாமா போ[illegible] தெரியுமா?"

"யார்... பெரியசாமியா?"

"அந்த ஸ்டுப்பிட்டே தான்..."

அஸ்வகோஷ் ஒரு [illegible] நொறுங்கினாலும்.

"இப்பத்தான் எனக்கு பரிபூ[illegible] என்றார். ஷர்மிளாவையும் ஒரு [illegible] பார்த்தார். அவளிடமும் ஒருவித [illegible] பெருமூச்சு.

"ஷர்மி... இனி நீ விடுதலை[illegible] கோர்ட்ல உன் டைவர்ஸ் பைல் ஒ[illegible] இல்லாம பாஸ் ஆகிடும். வழில [illegible] பார்த்தேன். எவ்வளவு பெரிய டா[illegible] அஸ்வகோஷ்... இப்படி ஏமாந்து[illegible] சொல்லி வருத்தப்பட்டார். [illegible] இனியாவது அவர் பொண்ணு [illegible] இருக்கட்டும்னார்..."

ஜீவா சொன்னதைக் [illegible] அஸ்வகோஷ் தலை அப்படியும் இ[illegible] ஆடியது. ஷர்மியை நெருங்கி [illegible] நாற்காலியோடு சேர்த்துக் கொ[illegible] அவளும் ஓங்கலாக அழத் தொடங்[illegible]

அதைப் பார்த்த ஜீவாவின் [illegible] முதல் முறையாகக் கலக்கம்.

***

7

[illegible] மலையின் அடர்வான அந்தக் [illegible] பகுதி பார்க்கவே பயங்கரமாக [illegible] அங்கங்கே காட்டெருமைகளும், [illegible] கண்ணில் பட்டன.

[illegible] மலைப் பளியர்கள் மட்டும் தேன் [illegible] ஒரு ஒற்றையடிப் பாதையில் [illegible] அடர்வான மலைக்காட்டுக்குள் [illegible] போய்க் கொண்டிருந்தார்கள்.

[illegible] இன்ஸ்பெக்டர் ஜீவாவும் [illegible] ஆச்சர்யம்.

[illegible] பாதையும் ஒரு மலைக் [illegible] சென்று முடிந்தது. தரையோடு [illegible] போடப்பட்டிருக்கும். கூம்புக் [illegible] ஆட்டுப் பட்டியுமாக முன்னூறு [illegible] த்திற்கு முந்தைய ஒரு கிராமம் [illegible] ளித்தது அது.

[illegible] சில பெண்கள் கண்ணில் [illegible] மார்புக்கு ரவிக்கை இல்லாதபடி [illegible] மட்டும் சுற்றியது போன்ற [illegible] இருந்தவர்கள் முகத்தில் முடிந்த [illegible] பச்சை குத்தியிருந்தது. [illegible] காட்டுவாசித்தனத்தை அப்பட்ட [illegible] க் கொண்டிருந்த அவர்களைக் [illegible] ஜீவா, அங்கே ஒரு ஓரத்தில்

கிடந்த கூம்புக் குடிசைக்குள் [illegible]
சிரமப்பட்டுத்தான் நழைய முடிந்தது [illegible]

உள்ளே ஒருவன் சுருண்டு படுத்திரு[illegible]
அவர் தோளைத் தொடவும் சக்தி[illegible]
திரும்பிப் பார்த்தான்.

"பெரியசாமி..."

"ஜீவா..."

"வந்துட்டியா..."

"வந்துட்டேன். உனக்குத் தே[illegible]
அந்த சேதியோடு..."

சொல்லும்போதே ஜீவாவின் [illegible]
உடைந்து போனது.

"அப்ப... அப்ப..."

"ஷர்மிக்கு விவாகரத்து உ[illegible]
நேத்து கல்யாணமும் நடந்தாச்சு..."

"நெ... நெஜமாவா...?"

"இதோ கல்யாணத்துல [illegible]
தாம்பூலப் பத்திரிகை..."

ஜீவா தன் தோளில் [illegible]
கொண்டிருந்த பேக்கின் ஜிப்பைத் தி[illegible]
தாம்பூலப் பையைக் காண்பித்தா[illegible]
ஷர்மி பெயரும், சவ்ரவ் என்கிற [illegible]
மணமகன் பெயரும் இருந்தது.

பெரியசாமி அந்தப் பையை அ[illegible]
ஆசையாகப் பற்றி வருடினான். [illegible]
வெடவெடவென்று ஒரே நடுக்கம். [illegible]
தொடங்கிய குரலிலும் நடுக்கம்.

"தேங்க்ஸ் ஜீவா. உன் உதவிக்கு [illegible]
என்ன கைம்மாறு செய்வேன். நீ [illegible]
ஷர்மிக்கு ஒரு லைஃப் கிடைக்கவே [illegible]

[illegible] சாதாரண பொண்ண இல்லை.
[illegible] ன்சர்னு தெரிஞ்சா என்கூட
[illegible] உயிரை விட்டாலும் விடுவாளே
[illegible] இன்னொரு கல்யாணமெல்லாம்
[illegible] பாட்டா...

[illegible] மாலுமே ஒரு சாக்கடையோரம்
[illegible] மல்லிகை. டாக்டர் அஸ்வகோஷும்
[illegible] இந்த மல்லிகைக் கொடிக்கு
[illegible] வள்ளல் பாரிதான்.

[illegible] இரண்டு பேருக்கும் நன்றி காட்ட
[illegible] தவிர வேறு வழி தெரியலை.
[illegible] ருக்கு இருக்கிற தீவிரவாதப்
[illegible] க்கொரு கிளையை உருவாக்கி
[illegible] னை செய்த உனக்குதான் எப்படி
[illegible] போறேன்னு தெரியல... தயவு
[illegible] என்னைப் பத்தின உண்மையை
[illegible] காலத்துலையும் சொல்லிடாதே
[illegible] இளைக்க இளைக்கப் பேசினான்
[illegible] என்கிற அந்த உத்தம மனிதன்.

[illegible] இப்ப வருத்தம் உன் மேலகூட
[illegible] சாமி. பாழாப்போன உன்
[illegible] தான். இது இன்னும் எத்தனை
[illegible] களை இப்படி கடிச்சு தின்னப்
[illegible] தெரியலியே...!"

[illegible] பெக்டர் ஜீவாவும் நொறுங்கிப்
[illegible] ஆரம்பித்தார். துணை சேர்ந்து
[illegible] போல அந்த மலைக்காட்டிலும்
[illegible] சாரலாக பிடித்துக் கொண்ட
[illegible] இருந்து நனையாமல் தப்பிப்பதற்
[illegible] வாசலின் முகப்புச் சாக்கை ஜீவா
[illegible] போது பெரியசாமியின் கை

"ஏண்டா."

"விடு... பெய்யட்டும்...! அது மழையில்ல... என் சந்தோஷம்!"

"என்னடா சொல்றே...?"

"அந்த சந்தோஷத்தோட நானும் போய் குளிக்கப் போறேன் ஜீவா. இனி மருந்து மாத்திரை இல்லை; உயிரை இழுத்துப் பிடிக்கவும் வேண்டாம்; நீயும் இந்த மலைப்பகுதிக்கு ரகசியமா வர வேண்டியிருக்காது..."

"பெரியசாமி... என்னடா... இருடா... நான் போயிட்றேன். என் கண் எதிர்க்க உயிரை விடாதடா. என்னால தாங்க முடியாதுடா... பெரியசாமி... பெரியசாமி..."

ஜீவாவின் பேச்சுக்குப் பலனில்லாமல் போனது. பெரியசாமியின் கண்களில் ஒரு வெறித்த தன்மை தோன்றி அவனது உயிர்ப்பறவை மழைவானிற்கு தாவி விட்டதை வீவாவால் உணர முடிந்தது. இரு கண்களிலும் இமையையும் இழுத்து மூடிவிட்டு மழையோடு மழையாக அழ ஆரம்பித்தது அந்த நல்ல நண்பனின் விழிகளும்!

முற்றும்

சிரிப்பு...

"நீங்க ஒரு டெய்லர் தானே! அவர் கேட்கிறத தச்சிக் கொடுத்தா என்ன? அவர் கோச்சிக்கிட்டுப் போறாரில்லே"

"என்ன சார் பேசறீங்க? அவர் மனைவி யோட வாயைத் தைக்க முடிமான்னு கேட்கிறார்"

—ஆரணி தமிழ்செல்வம்